

בה:

עין משפט  
גר מצודה

[illegible]

## דבינו חנאל

[illegible][illegible]

איזו מאכל וקשה דאן זיז חלי' צביאה אלז משום דקידוש קטן לאו  
קידוש ויש לפרש דעין מאכלי צביאון קאמט אלע' ש' שוקוקים ועומדת:  
וה' נותן גט דער ש' ישר' צביאלי לחור לא סגי ליה גט דאלי' צביא  
ג' כ' כמאמר שויה רבנן וזריחה גט למאמר וחלילה ליקטו  
אלזא לשגריגיל יבעול ותן גט הכי מפרש ב' יואל דוס' (דה קד' עה):  
איה

[illegible][illegible]

**ארבע מיתות פרק שביעי סנהדרין**

ה"ג לא סיפא חקלם וקלון ורישא הא קמ"ל וכו': סיפא. ודאי מריריהו  
איכא ואיחא לך בדולה מחגי' בישראל קא מיירי ואשמעינן רישא  
דאע"ג דליכא אלא חדא קלון בלול חקלם כגון ישראל שוגג כסבור מחד  
דאיכא הלון שגגיה עצמו בדבר מגונה ותחלה ליכא ומאי חקלם דהמני

יִישָׁא תַקְלָה בְּלֹא קִלְקוֹן  
 יָמִים הָבֵא עַל הַבְּהֵמָה  
 יִישָׁא הָא קמ"ל דַּאֲפִילוּ  
 מִיַּחֲיִיבִי וְהִיכִי דְמִי  
 מַה בְּשׁוּגָנִי וְכִדְבְּעִי רַב  
 וְנֹנָא יִשְׂרָאֵל הָבֵא עַל  
 הָלֹא קִלְקוֹן בְּעֵינֵי וְהִכָּא  
 אֵל דִּילְמָא קִלְקוֹן אַע"פ  
 יוֹסֵפָא דְחֵלֶם שְׁמַע <sup>16</sup>בֵּית  
 מִתְקַדְשֵׁת בְּכִיבָא : יָאֻם  
 יוֹחֲיִיבִין עֲלֶיהָ מִשּׁוּם  
 אֵת בּוֹעֵלָה לְמַמָּא  
 יִנְסֵת לִכְהֵן אוֹכֵלָת  
 דְּרִזְזָה מִן הַפְּסוּלִים פְּסֻלָּה  
 לִיָּה אַחֵר מִכָּל הָעֵרִיּוֹת  
 מִתֵּן עַל דִּיהָ וְהִיא  
 וְאִפִּילוּ בַּהֲמָה וְהָא  
 לִיבָא וְקִתְנֵי מוֹמִתִין  
 הִיא תַקְלָה נְמִי אִיכָא  
 עֵלָה עֵלָה דִּיהָ חֵם  
 רַבָּא ת"ש י"ב כְּחֵשֶׁע  
 עַל יִבְמֵתוֹ קִנְיָא וְאִינוּ  
 יוֹמִסְטָא כְּנֵדָה לְמַמָּא  
 פְּסוּלָא וְאִינוּ מֵאִכָּא  
 לְגַבִּי הַמּוֹצֵב : וְנִסְקֵלָת  
 מִכָּל הָעֵרִיּוֹת הָאֻמּוֹרוֹת  
 וְהָא הָבֵא קִלְקוֹן אִיכָא  
 עַל דִּי כִּיּוֹן דְּמִוִּיד  
 וְרַחֲמָנָא הוּא דְחָם  
 רַחֲמָנָא אֲבַהֲמָה לֹא  
 יִדְבֵּר אַחֵר שְׁלֵא תֵהָא  
 וְאֻמּוֹרוֹ זֶה הוּא שְׁנִסְקָל  
 מִדּוֹסִיפָא תַקְלָה קִלְקוֹן  
 הָא וְהִיכִי דְמִי יִשְׂרָאֵל  
 וְגַם לֹא סִיפָא תַקְלָה  
 לְמַלְא קִלְקוֹן וְהִיכִי דְמִי  
 הַבְּהֵמָה וְכִדְבְּעוּ מִיָּנִיה  
 הַמְגֵרְף אִינוּ חֵיִיב  
 לִי יְהוֹשֻׁעַ בֶּן קִרְחָה  
 כֻּכַּל

קאמך וניחא לאוקמה הכי וגא תוקמא  
רישא בעובד כוכבים וסיפא בישראל:  
**בא שלש שנים ויום אחד.** קים וזא  
לרננל דשבו ארץ בחוליה חמורין ומזא  
היא ראויה לביאה: **מספדא בציאה.**  
ע"י אביה אס מסרה אביה לאחר לבא  
עליה לשאר קדושין דהאב זכאי בנתו  
בקדושה(ד) דכתיב (דברים כג) את בא  
נחמי לאיש היה אבל היא עמא דתמי  
ואחיה כשהיא יתומה אין בה קדושי  
מורה אלא רננל הוא דמקון ואלא  
הנריכטו נא אלא מיואן בעלמא: **והא  
בא עליה יבס קנאה.** ויאלף ידי יבוס  
ומתגרשת הימנו בגט ומקבלו אביה  
ואינה יריכה חליה דהא בציאת יבס  
תלה רחמנא דיוון שלקחה נעשית  
כאשמו לבל דבר שמגרשה בגט וזה  
הרי בא עליה. אבל פחות משלש שנים  
אזנה ביאה חליה נקחת לו ואם בא  
לגרשה בגט אינו יכול אלא יבס עד  
שמהא בת שלש שנים ויום אחד ויבטול  
או עד שחביא ב' שערות ותחלוץ: **והייבין  
עליה.** אס קבל עליה קדושין ובה  
עליה אחר חייב ביאה משום אשת איש  
דיבאה היא. אבל פחות מנחת שלש נהי  
דקדושי כסף שלה קדושין הן לחייב  
עליה לאחר שלש אבל בהא עליה בתוך  
שלש נא נתיחביא אע"פ שהיא אשת איש  
דלוא ביאה היא: **ומטמאה איהו בעובלה.**  
בגדוהא דקדו"ל (וזה דף לב) מרביא  
דיו"י ואשה כי תהיה זבה(ל) לרבות  
מיוקת בת יום א' שמטמאה בגדוהא  
ומיחיב כי מטמא' בגדה במגע ובחדרס  
הוא דמטמאה טהורות וארס וכלס  
כשאר גדה אבל בא עליה בתוך שלש  
אינה מטמאהו טומאת צבחה כצובל  
גדה דכתיב (ויקרא טו) ותהי נדה  
עליו אלא היה הוא כצובל בעלמא  
לטומאת ערב משום דלוא ביאה היא  
אבל בת שלש מטמאהו דקין צובל  
גדה: **למא משכב הסחטון כעליון.**  
כצובל נא מטמא חסדא הסחטון  
משום משכב אפי' לא נגע בו כעליון  
של וצ הכי מפורש במסכת גדה בפרק  
גנות כותים (דף נב): שאין משכבו של  
צובל נא חמור משכב גדה ומשכבו

שמה אדם וכלים דמיון כבודו וכל אשר  
 כעליו של זו בגד שישא על גבי הוב  
 ואינו מטמא אדם וכלים אלה אוכלין  
 נשאל לכתוב: ע"י קדושי אבות: אורלה  
 שלם אע"פ שקדושים קדושים על  
 אדם ארץ חופה חופה והוא לא ככרסה  
 אחד מן הפסולין. כגון עובד כוכבים או חלל  
 ילפי לה מהא דקא ונת כהן כי חתיה  
 ונצטו ממריבא דהא רות: מומטין ע"י. אם  
 נאמרו וישא אדם ודאי הוא בכלל שני: קנאה  
 דול באסרה וגירושין של זה אצל חשובין  
 שלו התחמון כעליו של זו אזל פחות  
 הפסולין: ואינו מאכיל. אם הוא כהן ובה  
 קצין וכספו וסע: ופסול. אם עבדא מעל  
 ונאמרו וישא אדם ודאי הוא בכלל שני: קנאה  
 מאי לאו מדסיפא תקלה וקולן. דהא  
 אדם ונאמרו תקלה דקתני זה תקלה קלון  
 וזה לא משכחא קל וקא סלקא דעקר דטובה  
 אש שמה שם יולא מפי אחר ודבריו טעור:  
 בבל

ה וילאו כח שונקן: שם וקדושיין שם וקדשן סס. כן חשע ס  
של זה אינס גירושין גמירין דלחי בן דעה (שם). ומטמא  
לחומר דפוסל מן התרומה. דלי חשים ביאה וצות לא ספלה  
על יבמהו א"ש דקני לה כן ביאה לא אכלה בתרומה שם.  
ספיר (שם).

## מסורת הש"ס

(א) יבמות ט: לקמן סט.  
קדושין י. גדה מד: (ב) ב"ב  
קט. גדה מה: (ג) לעיל גה.  
(ד) נסחכות מו:.  
(ה) ויקרא טו: (ו) נסח  
ביבמות סט: (ז) ויע"פ  
תוס' יבמות ט: וקדושין י:.

## הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה לעמא וכו'  
אוכלין ומשקין ומקראי  
ילחינו:

מוסף רש"י

[illegible]